

כָּל גָּדוֹל פָּרָק שְׁבִיעִי שַׁבָּת

עין משפט
נרד מצוה

עמ'ה

מוסף תוספות

רביינו חננאל

נִשְׂלֵם נִסְמָה כַּפִּי: שְׁוֹחַט מִשְׁׁוֹם
אֲמַגְשָׁתָה. פִּי בְּלֵשָׁן עֲרֵב
זָמָנוֹת. מְנֻשָּׁגֶן בְּלֵשָׁן זָנָן
מְכַבֵּד. יְהִינָּה, כְּפָר, בְּקָרָב.
הַצְּדִיק צָבֵי הַשּׁוֹחַט כָּרוֹ.
לֵין

ר. יהודיה ואומר היהיב שתחט, פציעה בכל דושה. ורבנן אמר אין דיש לא נגידו ר' יהודיה ואומר יהונתן שתחט, ופרק ר' יהונתן שפצעיו מות. ר' אמר אפל' ותמא שפצעיו חן, ומ' ושמש ניטיל נשמה. ופרק ר' יהונתן שומ' ותמא שומ' והתמעסק בשפט פטור מלאת חמשות אסורה לה' ר' יהונתן ר' יהונתן ר' יהונתן צביעה. דכל כמה דהוא נון מצלח צביעה. שורת מושם מאיר מהיהיב, رب אמר מושם צובען.

יז. נגלה חכ' ר' אמר ר' עקיבא שאלת את ר' אילור הערשה בשבות הרה מעין מלוכה אחת בהעלם אחד מהו, חכ' כל את ואחת או ר' חייב אחת על כלן. אמר לוי חייב כל את ואחת מוקל והומו. ואומר בתלמידו בעי מיניה ולוי מלוכה אי' כמלכות דמיין אי' לא, ופסת לה' דולרי מלכותת כלארכאדי' בדין. וא' ר' שענן האמר אל אמרו כל שושניון האל אל לא מגניעין, בפירושך לדקמן המוציאין ז' (ז) משבתו לה' ר' שמעון.